

מיומנו של עימנואל רינגלבלום על המשמעות התיעודית של עונג שבת בגטו וורשה

המלחמה שינתה את חיי היהודים בערי פולין במהירות רבה. יום אחד לא דמה למשנהו והתמונות התחלפו במהירות של סרט קולנוע. כגן עדן נראים ימי הגטו בעיני יהודי וורשאי הכלוא בד' אמות השופ שלו והזמנים שלפני הגטו הם ממש אידיליה. כל חודש נשא בחובו שינויים מעמיקים ששינו את החיים היהודיים מן היסוד. ולכן גם כה חשוב לצלם כל אירוע בחיי היהודים בעת התרחשותו, בעודו מפרפר ותוסס. השופ שלפני הגרוש רחוק מהשופ שאחרי הגרוש כרחוק המזרח ממערב. והוא הדין בהברחות, בחיים החברתיים-תרבותיים, אפילו לבוש היהודים בתקופות השונות היה שונה. "עונג שבת" שאף לתאר את המאורעות בעודם חמים, שכן יום דמה לעשרות שנים בתקופות הקודמות

מקור: עמנואל רינגלבלום, כתבים מימי המלחמה, יד ושם, ירושלים, 1992, עמ' 11